

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gid., za pol leta 8 gid., za četrt leta 4 gid., za jeden mesec 1 gid. 46 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gid., za pol leta 6 gid., za četrt leta 3 gid., za jeden mesec 1 gid.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gid., 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo (in ekspedicijski) v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 31.

V Ljubljani, v četrtek 7. februarija 1895.

Letnik XXIII.

Boj proti duhovščini v Istri.

Iz Istre dne 3. febr. 1895.

Na svetu gode se čudne reči, toda nikjer tako čudne, ko v naši tužni Istri. Prav res tužna Istra v vsakem oziru! Vendar nekaj časa sem bi se vsaj ne smela imenovati zapuščena, kajti ni ga skoraj časnika tostran Avstrije, ki bi ne omenjal, več ali manj, naše Istre. Tako toraj Istra ni zapuščena! Toda, da bi to res bilo! Morda Istra še nikdar ni bila take žalostna, tužna, ko zadnje čase. Do sedaj napadala je italijanska klika posamezne narodnjake, posamezne duhovne, toda sedaj napovedala je boj vsej duhovščini slovanski, da, še celo italijanski. — Prvi dokaz temu nam je res nesramno početje, nesramne laži, ki se govore in pišejo po italijanskih-judovskih časopisih o našem prečastitem škofu, msgr. Glavini. Da je pa nižja duhovščina še tem bolj izpostavljena javnemu zasmehovanju lažnjive iredente, je pač znana stvar. Resnično je, kakor je omenjal „Pr. list“, da morajo duhovniki nositi s saboj samokrese. Žali Bog, da mora tako biti; a še bolj žalostno, da jih morajo nekateri še celo rabiti! Toda kaj čemo! Ako nočemo, da nas laška druhal ne ubije s kamenjem, moramo si pomagati sami. Dokazov očitnega zasmehovanja imamo na izbiro. — Ako greš v Koper, ali Piran, ali iz Trsta v Koper, povsod zadeneš na laške zagrizence, ki komaj čakajo, da te zasmehujejo. Posebno se to kaj pogosto dogaja v Kopru. Tam je že dobro znana petorica koprskih advokatov. Hitro sta dva ali trije za teboj. Ako nočeš slišati njihovih neslanih opazk, moraš hiteti in si zamašiti ušesa. To pa opozori drugo lačno druhal, in tako si v vedni nevarnosti, da ti ne prileti pri belem dnevu kak kamen v glavo ali pa še celo kaka pest. Taki napadi „dell'avite culture“ ne le na duhovne, ampak sploh na na-

rodnjake — kakor nam pričajo dogodki v Poreču — ponavljajo se vsak dan. — A še lepše pride. Pred kratkim polnila je enaka druhal laških „olikancev“ med katerimi se je odlikoval deželni poslanec in župan dr. Venier v Bujah z vsakovrstnimi lažmi ušesa nekemu slovenskemu kmetiču, polnila tako, da sam ni vedel, kje da je. Seveda ubogi duhovni so bili prvi na vrsti. „Kaj čete hoditi za vašimi duhovni; to so sami sleparji. Poglejte sedaj so napravili vsi mladi duhovni, kapelani in župniki, prošnjo na papeža, da bi se smeli poročiti, in med temi je podpisan tudi vaš župnik. Take župnike in duhovne imate!“ Tako so signori „dell'avita cultura“ možu lagali. Mislimo si lahko, kako se je možu vse to čudno zdelo! Seveda, na srečo, ni verjel niti besedice, ampak je molče odšel. Ako bi pa verjel in ž njim mnogi drugi! — V neko vas blizu Kopra prišel je dne 7. januarija t. l. znani laški agitator Andrej Maroich. Tudi njemu se vrte oči, kakor bazilisku, ako vidi mrčesa, ako vidi slovenskega duhovna. Pri tej priliki razlil je seveda svoj žolc najpopred na slovenske duhovne.

„Veste kaj je duhoven?“ — seveda slovenski — tako vpraša nekega moža. In na to je rabil izraz, ki ga ne moremo niti s prvo črko zapisati, izraz katerega čujemo pri ljudeh, ki so moralčno na najnižji stopnji. — A vse to bi potrpele radi, saj znamo, da smo Slovani narod, ki mora še nekaj časa trpeti. Zato trpimo, ker vidimo v bližnji prihodnost tudi za nas isterske Slovane bližati se lepše čase. — Toda naši narodni nasprotniki šli so še dalje; dotaknili so se očitno cerkve. Že v sedaj zaključenem deželnem zboru isterskem imel je priti na vrsto predlog, da naj se matrike odvzamejo duhovnikom. Tak predlog se je seveda skuhal v Trstu in tudi v Trstu v III. seji dne 25. prosenca prišel na vrsto. Dotični predlog ali resolucija, kakor nam

piše „Edinost“ se glasi: „Z ozirom na okolnost, da vpisovanje porok, porodov in smrti, kakor je v porabi dandanes, ne more odgovarjati svjemu namenu in je protivna načelom napredne omike, sklepa deželni zbor tržaški, da se s posebno postavo odvzame duhovščini vodstvo civilnih matrik ter da se isto izroči upravnim organom posamičnih občin. Nalaga se deželnemu odboru, da vloži v tem smislu prošnjo predsedništvu ministerskega sveta in predsedništvu poslanske zbornice“. Seveda, bila je resolucija soglasno vsprejeta. Proti komu je naperjen ta predlog? Ker je vse to delo tržaških framasonov, odgovorimo za sedaj le kratko, da proti duhovščini in ž njo proti narodnosti. Pri tej resoluciji imajo svoj dolgi in krivi nos judje — ki se jim sline cedé po civilnem zakonu itd. itd. — po tem, kar so na Ogerskem dognali. — Čaka nas toraj boj; a ne bojimo se ga. Kakor do sedaj, ostali bodemo trdni za vero, dom in cesarja, a oprezni bodemo še bolj, in sicer, ker bodemo prisiljeni. Tedaj se nam ne bode treba bojevati le za naš ubogi, tlačeni narod, ampak tudi za vero, vedno pa za oboje, kajti mi predobro vemo, da, ako nam nasprotniki narod izneverijo, mu potem gotovo odvzamejo tudi vero. Saj to se že sedaj godi v Trstu. Uvod za ta boj nam je prinesel „Il Piccolo“ od 28. jan. št. 4768, pod naslovom: Cronica locale e fatti vari. Boj je napovedan vsej tržaški duhovščini, v prvi vrsti seveda proti slovanski. Zeleli bi, da bi vsi bralci brali „prekrasen“ članek in sicer v izvirniku, ker predstavljen bi polovico „lepote“ ne imel na sebi. — Da se napoveduje v Trstu stroga preiskava pri tržašk m magistratu zaradi podpisov škofove zaupnice in sicer pri katehetih mestnih ljudskih šol, kakor nam ve povedati „Il Popolo“, če še to povemo, povedali smo vsaj nekaj. Ali ravno s „Popolo“ smemo vzdihniti, če je to res: „E' un colmo!“ in

LISTEK

Ivan pl. Zajc.

(Konec.)

Leta 1870 so Ivana Zajca poklicali v Zagreb. On je ponudbo sprejel ter se nastanil v Zagrebu, kjer je postal ravnatelj oper in glasbenega zavoda. Tukaj si je stekel Zajc neveljivih zaslug za kulturni napredek hrvatskega naroda, ki se ima zahvaliti v prvem redu njegovemu geniju, da prednjači tudi v glasbi na slovanskem jugu. Prvo njegovo večje delo, ki ga je sestavil v Zagrebu, je bil Jelačićev requiem, a izmed oper naj omenimo sledeče: „Mislav“ v treh dejanjih; „Ban Legat“ historična opera v treh dejanjih, „Branković“, „Master John“ primorska komična opera v treh dejanjih; „Vjeti Amor“ v jednom dejanju; „Nikola Subić Zrinjski“ historično muzikalčna tragedija v treh dejanjih; „Lizinka“ v treh dejanjih; „Dvorski konditor“ v treh dejanjih; „Pan Tvardovski“ v petih dejanjih; „Zlatka“ ljudska opera v treh dejanjih, „Gospe in Husari“ v treh dejanjih; „Dobrovka“ v treh dejanjih; „Kraljev pir“ in „Zenitbena proščenja“ v jednom dejanju. Razun že omenjene „Armide“, od katere je izvršil že 2 dejanji, sestavlja sedaj alegorijo „Prvi greh“ za katero je napisal Litvije Kranjčević tekst.

Prav lepo piše o zaslugah Zajčevih za hrvatsko glasbo „Prosvjeta“ v 3. številki, ko pravi: „Glasna jasna“, „Frankopovka“, „U boj“, „Pojmo pjesmu“, in mnoge druge pesme bodo Hrvate navduševale in bodrile skoz veke.

Ivan pl. Zajc, zavzema kot skladatelj hrvatskih oper, večih koncertnih glasbotvorin, kantat, simfonij in maš tako odlično mesto, da smo mu dolžni najglobokeje zahvalnost. Brez njega bi bili mi v umetnej glasbi siromaki. Brez njega ne bi bilo od Lisinskega semkaj takšnih hrvatskih oper, kakoršnih imamo danes v njegovih delih.

Njegova glasba je polna talijanskih primes, ali je polna tudi hrvatskih narodnih čustev in narodnega izražaja. Ona more ganiti srce in dušo, oduševljuje in krepi, a kadar toži, nariče in hrepeni, tedaj vzdrkčejo naši najtajni živci.

Maestro dela še vedno neumorno, ter ima še mnogo večih del, katerih do sedaj še ni priobčil, ali ko pridejo na svitlo, ga bodo še bolj proslavile. Fantazija mu je jedra in živahna kakor v mladosti njegovej in zategadel moramo od njega pričakovati še mnogo proizvodov.

Ne trdimo preveč, da uživa Zajc v našem narodu največo popularnost, ali skromnost njegova ni dopuščala, da se svečano proslavlja. Ali vendar so ga do sedaj pri vseh večih narodnih svečanostih, kjer se zbirajo sinovi hrvatskega naroda, vzdignili

na rame ter ga nosili po dvorani med tisoči naroda, ki ga je oduševljeno pozdravljali kot prvaka in veličana med našimi glasbeniki.

Moža tolikih zaslug in tolike znamenitosti trebalo bi opisati vsestrano in strokovno, pa nam je drago, ko smo zvedeli, da naš neutrudljivi profesor Kuhač zbira vse gradivo, da napiše obsežni življenjepis in študijo o našem maëstru.

Pred nami leže od samega maëstra Zajca popisani podatki o njegovem življenju, katere je sam napisal ter jih dal pokojnemu Avgustu Senoi, ki jih je porabil za životopis, napisan l. 1874. Le te podatke pa smo prejeli od prof. Kuhača, kateremu jih je odstopil Zajc sam, a podatke o njegovem delovanju od l. 1874. pa do l. 1894. smo prejeli od uredništva političnega dnevnika „Hrvatske“. Napisal jih je sam Zajc. Potemtakem je to, kar smo v tem napisali, autentično, ter upozorujemo, da dve operi, kateri je uglasbil Zajc nista še do sedaj bili prikazani, a to ste operi „Adelin“ in „Mesinska nevesta“. O prvi operi je napisal Zajc: „To opero sem že šestkrat predelal“ a o drugi pravi „libretto po Schillerovej tragediji“. Skoda je, da se s temi glasbotvorinami ne upoznamo, ker so napisane ob času, ko je Zajc v zunanem svetu slavil največa slavja.

Ker se sedaj pripravlja pri nas vse, posebno glasbeni zavod, gledališče ter pevska društva, da

Sicer presega to vse meje. Pravi začetek hudih bojov, ki nas čakajo. Toda, oborožili se bomo še bolj, ne le s samokresi, ampak s pomočjo božjo, potem se ne bojimo nikogar. Le to še slednjič opomnimo, da ta „colmo“ ne velja le nam, Slovanom v Istri, ampak za nami pride še kedo drugi na vrsto. — Bodimo toraj pozorni dokler ni še prepozno!

Kranjski deželni zbor.

(X. seja dne 5. febr. 1895.)

(Konec.)

Posl. Klun poroča o vpeljavi deželne naklade na pivo. Ker smo dotični utemeljevalni govor poročevalcev pričeli že v včerajšnjem listu, ni treba na tem mestu obširneje poročati. V lanskem zasedanju že so se vršili dogovori, kako naj se v prihodnje pokrivajo vedno rastoči redni in izredni troški deželni. Večina deželnih poslancev je že tedaj opozarjala, da bode treba iskati nov vir dohodkov, da se dež. proračun spravi v ravnotežje. Ni se pa mogla odločiti za nasvet manjšine, da bi se za 4% zvišale deželne priklade na direktne cesarske davke, kajti prizadeti bi bili posebno oni davkoplačevalci, ki že sedaj tožijo o hudih davčnih bremenih. Zato je obveljala resolucija, da dež. odbor brez zamude prične potrebne preiskave in poizvedbe glede vpeljave deželne naklade na pivo, ter v letošnjem zasedanju poroča dež. zboru o vspehu svojih poizvedavanj in stavi primerne nasvete.

Izvršujoč ta sklep je dež. odbor poizvedel, da se je skuhalo na Kranjskem sploh 1890. l. 54.837 hl. piva, 1891. leta 73.173 hl., 1892. l. 85.563 hl. 1893. leta 93.543 in 1894. leta 84.695 hl. Iz drugih kronovin pa se piva uvaža povprek 30.000 hl. Ker pa se ga izvažata približno 10.000 hl., sme se računati, da se ga na Kranjskem povzije nad 100.000 hl., in sicer v Ljubljani do 20.000, na deželi nad 80.000 hl.

Ako se vzame za podlago 12 stopinjsko pivo, znaša državni davek od hektolitra na deželi 2 gld. 85 kr., v Ljubljani pa z mestno doklado 4 gl. 94 kr. Z ozirom na to, da je treba pospeševati pivovarsko industrijo in da bode nova deželna naklada na pivo v prvi vrsti zadela konsumente, noben poslanec ni brez pomisleka priporočal te naklade. Toda, kakor že rečeno, je potrebščina dež. zaklada v mnogih poglavjih zelo narasla, troški za pouk in omiko ter dobrodelne zavode zvekušujejo se od leta do leta, razširiti bode treba kmalu deželno blagajnico in prihodnje leto že odpade državni donesek za dež. posojilni zaklad v znesku 127.227 gld. Sedaj nastane vprašanje: kako naj se pokrije ta potrebščina, oziroma primanjkljaj? Davkoplačevalci vseh vrst so že preobloženi z občinskimi, cestnimi, zdravstvenimi, šolskimi in drugimi dokladami. Ako se pomisli, da stane hektoliter piva v pivarni 11 do 12 gld. in ga prodajalec toči po 20 kr. liter, ima torej v Ljubljani pri hektolitru najmanj 6 gld. kosmatega dobička torej se ni bati, da bi vsled tega cena pivu poskočila ter se zmanjšal konsum. Isto velja za deželo, kjer

proslave 25letnico, odkar je Zajc prišel v Zagreb, ponudila se lepa priložnost, da se izvajajo poleg najobljubljenih glasbotvorim njegovih tudi odlomki njegovih nam nepoznatih nam del. Ni li čudno, da popotnica od Zajca (in l. 1869.) ki nosi naslov „Strossmayerova popotnica“ ni še do dandanes nikjer izvedena?

Pri tej priložnosti moramo vendar tudi omeniti, da je Zajc izkusil v naši domovini marsikaj neugodnega, kakor mnogi drugi znameniti ljudje. To je naša dolžnost, da smo to omenili in sicer le zaradi tega, da se po mogočnosti zabranijo in odstranijo take krivice. Naš maestro se more sicer tolažiti s tem, da se bode njegovo ime spominjalo skoz veke in veke kakor se bodo njegove pesme pele v vseh zemljah kjer stanujejo Hrvati. Z njegovo pesmijo, z njegovimi glasbotvorinami smo proslavili toliko vzvišenih časov našega narodnega življenja, da je s spominom nanje vedno vezano tudi ime Zajca. Tako naj bode tudi v prihodnjosti, naj nas čarni glasi njegovih pesem ogrevajo in oduševljujejo srce kakor do sedaj.

Tudi Slovenci čestitajo umnemu glasbotvorcu k njegovej 25letnici, saj so tudi med njimi tako obljubljeni pesme njegove, da so skoraj pri vsakej večji svečanosti katera njegova popeva. Bog naj vzdrži še mnogo let največega hrvatskega glasbenika na slavo in korist Hrvatom in Slavnem!

je naklada na pivo mnogo nižja. Tudi pobiranje dež. naklade od piva bi ne povzročilo mnogo troškov, ker dežela že pobira samostojno naklado na porabo žganih opojnih tekočin.

Dalje je treba opozarjati, da si nekatere avstrijske dežele že pomagajo z naklado na pivo; tako se v Dalmaciji pobira od piva 90 kr. per hektoliter, na Goriškem 50 kr., v Istriji 1 gld. 70 kr., v Trstu 200 odstotkov doklade pri uvažanju piva, v Galiciji 50 kr., na Solnograškem 30 kr. in na Štajerskem po 1 gld. na deželi in po 70 kr. v Gradcu. Na Češkem je deželni zbor že sklepal o vpeljavi, ki pa se ni izvršila, ker jako mnogo občin že pobira to naklado za občinske potrebščine. Iz teh in drugih razlogov sta deželni odbor in finančni odsek prišla do sklepa, da ne kaže družega, kakor vpeljati to naklado, s katero bode mogoče vsaj deloma pokriti letošnji primanjkljaj, ker bode itak treba kmalu zvišati doklade na direktne davke vsaj za dva odstotka, ali pa prenehati z raznimi podporami za ceste, vodovode, zboljšanje zemljišč, vrejevanje hudournikov itd. Po vsem tem predlaga finančni odsek. 1. V delno pokritje deželnih potrebščin pobirati je leta 1895 samostojno naklado 1 gld. od vsakega hektolitra povžitega piva ne gledé na saccharometersko stopinjo. 2. Priloženemu načrtu zakona se pritrdi.

Poslanec dr. Schaffer se načeloma ne izreka proti vpeljavi naklade, vendar pa naj se naredi razložek med deželo in zaprtim mestom Ljubljano. V istem smislu govori poslanec Hribar, dočim poslanec Luckmann naglašaja, da se bode podražilo pivo, ki je najcenejša pijača za revnejše ljudi, ter predlaga, da se o predlogih preide na dnevni red. Deželni predsednik baron Hein poudarja, da on s svojega stališča ne more priporočati izjeme za Ljubljano. Res je, da ljubljansko mesto mnogo donasa v deželni zaklad, a ima tudi večje prednosti in dohodke, kakor dežela. Tako n. pr. se v Ljubljani gradé vsi večji deželni zavodi, od katerih ima v prvi vrsti mesto korist. Šolstvo v Ljubljani je mnogo boljše vrejeno, kakor po deželi itd. Zato naj se sklene za Ljubljano jednaka naklada.

Poslanec Šuklje navaja pomisleke proti nakladi, toda z ozirom na primanjkljaj nasvetuje 50 kr. od hektolitra za mesto in deželo.

Dr. vitez Bleiweis podpira predlog dr. Schafferja, poslanec Pakiž pa predlog finančnega odseka, češ, da bode vendar laglje prenašati to naklado na pivo, kakor pa na direktne davke, ki so itak že dosegli skrajno mejo.

Konečno poročevalac Klun obširno odgovarja na razne ugovore ter priporoča predloge finančnega odseka. Pri glasovanju sta bila odklonjena predloga poslanca Luckmanna in Šukljeja z veliko večino, sprejet pa je bil s 16 proti 14 glasovom predlog dr. Schafferja, da se na deželi pobira od hektolitra piva po 1 gld., v Ljubljani po 70 kr. Za ta predlog so glasovali zastopniki veleposestva, večina zastopnikov mestnih skupin in dva ali trije kmetijski poslanci, ki pa niso kmetje.

Sprejet je bil tudi dotični načrt zakona ter rešeni prošnji pivovarjev in gostilničarjev ljubljanskih.

Naklada na pivo.

(V deželnem zboru govoril poslanec Klun.)

(Dalje.)

Pogled na direktne cesarske davke in deželno naklado pa nam kaže, da tudi nikakor ni mogoče, sedanjí deželni nakladi še kaj pridejati. Cesarski davki so silno visoki, kar priznava država sama, ki jih hoče po davčni preosnovi zmanjšati. Tudi deželna doklada je dokaj velika, ker znaša že 38 odstotkov, in kakor je razvidno iz lani razdeljenega izkaza gosp. poslanca Lenarčiča, tudi občinske doklade niso najmanje, ampak v mnogih občinah presegajo celó deželno naklado.

In ta bremena so tem občutljivejša, ker se pri zemljiščih in hišah odmerjajo od tako imenovanega čistega dohodka, ki pa večidel ni tako velik, kakor ga proračunajo, ampak dostikrat veliko manjši. Ker naj se pa le pravi in ne dozdevni dohodek obdačuje, direktni davki nikdar ne morejo biti prava in zanesljiva podlaga za pokritje deželnih troškov.

Pa tudi pridobitni in prihodninski davek, ki se našim obrtnikom in trgovcem nakladata, sta dostikrat tako samovoljno in tako visoko odmerjena, da davek požre ves dobiček in zaslužek in da bi bila vnebovpijoča krivica, povikševati še deželne naklade na pridobitni in prihodninski davek, ki ga ljudstvo že v dosedanji meri ne more zmagovati.

Ako bi torej pomnožili deželno naklado na di-

rektne cesarske davke, bi zopet le zadeli nje, ki že zdaj nosijo poglavitejši del deželnih bremen, na katerih sloni najglavnejša sila, oni pa, ki zdaj nič ne plačujejo, bili bi tudi v prihodnje izvzeti. In to novo breme, ki bi ga morali naložiti davkoplačevalcem, ne bi bilo majhno, ampak dokaj zdatno, ker bi morali deželno naklado zvikšati za 10 odstotkov, ako hočemo za 157.000 gld. večjo redno potrebščino pokriti z dohodki iz deželne naklade.

To pa vendar ne gre, to ne sme in ne more biti, da bi zmerom jednemu in istemu segali v žep in pri miru puščali druge, ki morda do zdaj nič ne plačujejo, dasi mnogi med njimi laglje pogrešajo 100 gld., kakor mali obrtnik ali ubogi kajzar 1 gld.

Zato nikakor ne moremo prevzeti odgovornosti, da bi se deželni troški zvrčali na direktne davkoplačevalce ter se moramo zaradi tega odločno protiviti povikšanju deželne naklade. Naša skrb marveč mora biti, da k deželnim troškom kolikor mogoče pritegnemo vse, ki rabijo deželne šole, deželne dobrodelne naprave, zavode, ustanove itd.

Ker je pa to, kakor sem dokazal, po deželni nakladi na direktne cesarske davke nemogoče, zato jih je treba pritegniti na drug indirektni način, to je po indirektnih davkih.

Ti davki imajo prednost, kakoršne pri nobeni drugi davčni sistemi ne najdemo. Pri pravi davčni sistemi se dohodki množé z množitvijo prebivalstva in s kulturnim napredkom, ker se ž njima množé človeške potrebe. To se po direktnih davkih večidel ne more doseči, pač pa po indirektnih davkih, kakor kažejo vspehi indirektnih davkov na Francoskem ali našega tobačnega monopola in v skromni primeri tudi naša deželna naklada na opojne žgane pijače in na vžitinske davek, ki se redno povikšujeta.

Indirektni davki so redno v pravem razmerju z dohodki, kdor več ima, tudi več potrosi.

Ti davki niso zoprni, ker jih človek ne plačuje neposredno, ampak posredno po drugi osebi, in ker reči, za katere jih izdaja, izvzemši vsakdanjo hrano, niso neobhodno potrebne.

Velik del indirektnih davkov je torej prostovoljen davek, ki si ga človek sam naloži, ki torej zadeva le njega, ki sam hoče, njega pa ne, ki tega noče. Pri direktnem davku človeku ni na prosto voljo dano, ali ga hoče plačati ali ne, on mora vse plačati, kar mu je naloženega državnih davkov, kakor tudi deželnih ali občinskih priklad, sicer ga zarubijo ali mu prodajo posestvo. Pri indirektnih davkih pa ni zaukazano, da mora človek vsako leto toliko in toliko plačati, ampak prepuščeno je to njegovi lastni volji in zato ta davek ni tako občutljiv.

Očividna je torej prednost indirektnih davkov pred direktnimi.

Ali kateri indirektni davek naj vpeljemo, da bode na jedni strani zadostoval za nepokrite deželne troške, na drugi strani pa zadél tudi nje, ki dozdej morda še nič ne donasajo za deželne potrebe?

Iz proračuna deželnega zaklada je razvidno, da imamo že 40odstotno priklado na užitnino od vina vinskega in sadnega mošta in od mesa; dalje deželno naklado 6 gld. od vsakega hektolitra porabjenih likerjev in poslajenih opojnih tekočin, in deželno naklado 18 kr. od vseh drugih opojnih tekočin po stopinjah 100delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo.

Kdorkoli torej jedno imenovanih rečij vživa, indirektno donasa tudi k deželnim troškom. Samo jedna pijača še nima nobene deželne naklade, to je pivo. Že lani sem bil pri proračunu deželnega zaklada sprožil misel, da naj bi se za pokritje ogromnega primanjkljaja vpeljala naklada na pivo, ali ker nismo imeli potrebnih podatkov, naročila je visoka zbornica deželnemu odboru, da naj vse potrebno poizvé in v letošnjem zasedanju deželnemu zboru o tej stvari poroča. To se je zgodilo in dež. odbor nam v 40. prilogi priporoča deželno naklado ter predlaga načrt v ta namen potrebnega deželnega zakona.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 7. februarja.

Isterski treditovci se že bojé novih volitev za deželni zbor. Propadli bodo skoraj gotovo v kmetijskih volilnih okrajih Pulj, Koper, Poreč in Pirau ter v mestih Čres—Lošinj. V deželnem zboru bilo bi potem 13 Slovanov in 14 lahonov. Sijajno zborovanje, katero je imel Spinčič v Št. Petru, je pokazalo, da bodo Slovenci in Hrvati stali kakor jeden mož — in tega se progresovci bojé.

Plener — in volilna pravica. V pogovoru s francoskim eksministrom Flourens-om je rekel Plener, da je za volilno pravico obrtnih delavcev. — Drugi sloji prebivalstva naj pa tudi v prihodnje ostanejo brez volilne pravice. Tako hoče liberalni g. Plener. Novi državnozbornski volilci pa se morajo vsekako združiti v posebno kurijo. Ako na ta način v državno zbornico tudi pride 20—25 socijalnih demokratov, nič ne dá, kajti večina avstrijskega parlamenta se za njihove zahteve nikdar ne bode zmenila. — Za splošno volilno pravico Plener ne mara. Ko bi se namreč vpeljala, potem, pravi Plener, bi v državni zbornici imeli kmetiški hlapeci večino. Tako meni g. Plener. Če primerjamo njegove misli z Dipaulijevim predlogom, kateri vsaj deloma prizna občno volilno pravico — se moramo pač vprašati: kdo je bolj liberalen, ali konservativni Dipauli ali liberalni Plener?

Kartel. Dne 8. febr. bo v Budimpešti shod zastopnikov rafinerij za petrolej, koder nameravajo skleniti kartel. Sladkorni tvorničarji tudi sklepajo nov kartel, odkoder se nam obeta dražji sladkor. Meterski cent surovega sladkorja bo dražji po sedanjih dogovorih za 3 goldinarje.

Grški upniki. V Berlinu je bil dne 5. februarja shod nemških kapitalistov, iz večine seveda židovskih, ki so grški državi kaj posodili. Sedaj se jim obetajo slabi časi, ker bivši grški ministerski predsednik Trikupis in kesneje Romanov sta hotela upnike zadovoljiti z malo svoto. Temu so se ustavili pri imenovanem jako burnem shodu židovski bogataši in sklenili resolucijo, naj nemška vlada toliko pritiska na Grško, da bode Grška vsaj toliko plačala upnikom, kolikor more. — Ko se je šlo za posojilo, so plačani judje z goljufnim ponujanjem izvabili denar iz žepov. Dobro se še spominjamo, koliko potopisov iz Grške, koliko hvalisanja rodovitne zemlje, blazega ljudstva, srečne bodočnosti grškega kraljestva se je bralo v tistem času po listih in knjigah, vse zato, da se je občinstvo preslepilo. Sedaj pa: pomagaj vlada!

Pričetek zborovanja v angleškem parlamentu. Dne 5. februarja otvoril se je zopet angleški parlament. Vlada in vladna stranka je z bojznejšo pričela parlamentarno delovanje, konservativci pa z upanjem, da liberalni vladi kmalu odvzamejo krmilo. Odkar je odstopil Gladstone, od onega trenutka menjka vladni stranki moža, ki bi vzdrževal večino v jedinstvi ter bi ji pri volilnih vtrjeval zaupanje. Naslednik Gladstonejev lord Rosebery ni mož zato, da bi nadaljeval delo svojega velikega prednika. On ne vživa zaupanja velikega dela demokratičnih liberalcev in znano je bilo, da se tudi ni strinjal z Gladstonom v prašanju glede gosposke zbornice. Te parlamentarne nejasne razmere pa tudi tako vplivajo na volilce. Kaže se namreč pri dopolnilnih volitvah, da opozicija zmaga in da se vedno bolj manjša zaupanje volilcev do vladne stranke. Iz teh vzrokov je zasedanje angleškega parlamenta, ki se je nedavno pričelo, jako kritično in najbrže, da se konča s kakim posebnim — iznenadenjem.

Japonci in Kitajci. Japonci so doslej pokazali svojo vojno in politično izvežbanost, ker so vse velevlasti tako zvito odganjali, da se niso vtikale v njihov boj. Sedaj imajo že pekiški zaliv v svoji oblasti in brez strahu gredo lahko nad Peking. Nov. Vremja piše, da je sedaj zadnji čas, da se zganejo evropske velevlasti in zabranijo, da ne bo imel kitajski poraz slabih posledic za nje. Angleži bodo skoraj gotovo skušali zase kaj pridobiti na škodo Rusije in Francije.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 7. februarja.

(Volilno gibanje v dolenskih mestih.) Iz Novega mesta se nam piše: Vsled odstopa gosp. nadsvetnika dr. A. Vojske od kandidature za državni zbor v dolenskih mestih, odločili so se mnogi neodvisni volilci zopet za kandidaturo prof. Tomo Zupana in sicer zato, da označijo svoje stališče nasproti politiki poslanca Šukljeja, ki na vsak način hoče g. Višnikarja spraviti v državni zbor.

(Notarji in duhovniki.) Včerajšnji „Narod“ zopet zagovarja notarijat proti „Slovcu“ hoteč dokazati, da bremena kmečkega stanu vsled notarijata

niso neznosna. Contra faktum non valet conclusio: vprašajte kmeta, je naš odgovor. Da se je „Narod“ lotil tudi pristojbin za izpiske iz cerkvenih matic in za stroške pri poroki in cerkvenem pogrebu, se ne čudimo. Samo to mu rečemo, da je duhovnik za svoje delovanje kot voditelj matic slabše plačan, nego navaden dninar. Župniku ali upravitelju v kolikaj večji fari vzame to od države mu naloženo uradovanje večino časa; s katerim ni v nobeni primeri slučajni dohodek od matičnih listin, ki ga še čisto niti za kolek ne prejme. A poglavitni razloček je pa ta le, da mora duhovnik izpovedati v svojih dohodkih stolnico, ki je tudi omenja „Narod“. Ti dohodki se duhovnikom odračunjajo pri kongru! To dejstvo kaže, kako pravičen je „Slovenski Narod“. — Podržavljenje cerkve, o katerem govori ta list, bi pa moglo le v tem slučaju primerjati se z našim predlogom o notarijatu, če bi bili mi predlagali, naj država notarjem vse premoženje odvzame. Cerkevno premoženje ni državno, kakor premoženje gospodov notarjev tudi ne. — Logike, gospodje in malo več četa za pravičnost, pa se bomo umevali!

(Iz Novega mesta) se nam poroča: Umrl je danes po noči g. V. Bervar, okrožni zdravnik v Novem mestu. N. v. m. p.!

(V Dobrépoljah) je začela poslovati nova Raiffeisen-ova posojilnica za velikolaški sodnijski okraj. Hranilne vloge se obrestujejo po 4%, posojila pa po 5%. V odboru so g. g.: Anton Novak (načelnik), trgovec na Vidmu; Matija Prijatelj, župnik v Strugah; Ivan Brence, župnik pri Sv. Gregorju; Janez Adamič, posestnik na Veliki Slevici; Alojzij Vdovič, posestnik in žagar v Robu; Franc Znidaršič, posestnik; Janez Erčul, posestnik; Janez Drobnič, posestnik; Matija Hudovernik, nadučitelj, in Franc Jaklič, učitelj, vsi v Dobrépoljah. Pregledovalec računov je g. Matej Rihar, kapelan v Vel. Lašičah, in namesto g. Ant. Pfajfarja, ki se je izselil iz Dobrépolj, bode se volil nov pregledovalec. Bog daj obilo blagoslova!

(Iz Litije) se nam poroča: Velikanski nalivi so pridri dne 4. t. m. zvečer iz hriba Sitarjevec, noseč seboj sneg, pesek in kamenje. Navalili so na dvorišča in vrtove cele sklade zemlje in kamenja. Najbrže da se je v zapuščenih rovih pot vodi zasula, da je potem s toliko silo iskala si družega pota. Sicer se ni noben človek ponesrečil, tudi hišice ondi ležečih naliv ni odnesel, vendar je škoda prav znatna.

(Imenovanje.) Okrajni sodnik Jakob Munda v Marenbergu je imenovan deželnega sodišča svetnikom na dosedanem svojem mestu.

(Iz Celja) se nam poroča: Dne 4. t. m. je bil v Celju pri porotnem sodišču obsojen v smrt na večalih inžarski pomočnik Alojzij Tarkuš zaradi roparskega umora. Novembra meseca je namreč umoril in oropal kovaškega pomočnika Štefana Felberja.

(Veronauk na višji realki celovški.) S Koroškega: O predlogu mil. gosp. knezoškofa dr. J. Kahna, naj se uvede tudi na višji realki v Celovecu veronauk, je bil v dež. zboru razgovor dne 4. t. m. Poročal je z obširnimi besedičenjem dr. Abuja, ki je predlagal v imenu jurid. pol. odseka: dež. odboru se naroča, naj se sporazumi z dež. šol. svetom o upeljavi veronauka in naj zlasti določi, se li veronauk sme strinjati z učnim načrtom; v prih. zasedanju naj o tem poroča. Abuja je naštel kar 10 točk, katere treba po njegovih mislih upoštevati. — Ugovarjal je dr. Abuji gledé več točk mil. g. knezoškof, ki je izrekel, da je z omenjenim predlogom za sedaj zadovoljen. Ugovarja zlasti govorenju Abujevemu, ki smatra v poročilu veronauk za čisto postransko reč, češ, da se le-ta dotika prav bistva vsega šolanja. — Predlog odseka se na to sprejme in tako potrebna stvar zavleče za leto, če ne morda za — vselej!

(Usmiljene sestre in celovška bolnišnica.) S Koroškega: Zelo razburjeno je bilo koroško ljudstvo zbog lanskega sklepa našega dež. zbora, ko je odklonil predlog Einspielerjev, naj se v novi deželni bolnišnici v Celovecu uvedejo šolske sestre. Bil je o tem razgovor na mnogih shodih, kjer so se sprejele primerne resolucije in v smislu teh resolucij se

je izročila letos dež. zboru zopet peticija, naj se upeljejo usmiljene sestre. Razgovor o nji je bil dne 1. t. m. Fin. odsek je predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru „zur gründlichen Erwägung“. Ta predlog je zagovarjal imenom odseka poročevalec Ghon, ki je hvalil usmiljene sestre, pa izrekel tudi, da se o tem ne more še sedaj definitivno sklepati, ker treba še o marsičem poizvedovati. — Mil. gospod knezoškof dr. Kahn je izrekel, da se strinja s predlogom, ker pripoznava, da je treba upoštevati več obveznostij, prosi dež. odbor naj stvar dobrohotno presoja in potem ugodno predlaga dež. zboru. Na to se predlog fin. odseka malone jednoglasno sprejme.

(Umrl) je dne 2. t. m. v Železni Kaplji na Koroškem vpokojeni župnik in zlatomašnik vč. gospod Josip Trampuš, star 89 let. Najzadnje je bil služboval v Št. Lipšu pod Juno. Porodil se je dne 20. februarja 1806, bil v mašnika posvečen dne 4. avgusta 1835. N. v. m. p. — Dan preje, dne 1. februarja, so nesli k zadnjemu počitku vč. gospoda župnika Sim. Mudna.

(Novice z Goriškega.) V Gorici je umrl gospod Matija Cej, orglar. — Blizu Komna je našel neki mož skoraj zmrznlega J. Kukanjo, zadel ga na hrbet, nesel v Komen, kjer so ga po dveurnem ribanju oteli gotovej smrti. — V Gorici je umrl gospod J. Bresca, mestni računar. — Vojaški nabor bo v Gorici, dne 13. in 14. marca. — V Cerknem je zvolil občni zbor čitalnice dr. Gregorčiča, dež. in drž. poslanca, častnim udom. — V Sempasu bodo občinske volitve, dne 11., 12. in 13. t. m. — Odvetnik dr. Stanič se je stalno naselil v Gorici v „Gosposki ulici“.

(Koroške novice.) Na Tholici našli so 25. m. m. pod snegom zmrznjeno bajtarico T. G., ki je bila čisto sama stanovala v neki samotni bajti. — Da se privabi več tujcev v deželo in za nje primerno poskrbi, ustanovila se je te dni v Celovecu posebna zveza („Landesverband für Fremdenverkehr in Kärnten“). — Trgovinski minister je potrdil na novo izvoljene funkcionarje trgovske zbornice celovške.

(Z Notranjskega.) 6. februarja. Pri nas imamo mrzlo burjo, ki v divjem plesu pleše s snegom in dela zamete. Huda je ta! Vendar še hujsji je naš „kmečki“ poslanec, ki je ob volitvah ves gorel za kmeta, a se sedaj v divjem plesu vrtil v nemškutarsko-liberalni koaliciji, kateri je kmečki stan deveta briga. Res izborna spolnuje svoje poslaniške dolžnosti! Drznemo se vprašati ga najponižneje, ali so ga volili notarji ali kmetje? Odločno pa izpovemo, da si v svojo skledo pljuvati ne pustimo, tudi ne od „našega“ poslanca, ki je s podpisom zloglasne interpelacije očitno pokazal, da je drugega mnenja, kakor njegovi volilci in da ni naš pravi zastopnik. Tavčar-Hribar-Schafferjeve pesmi peli ne bomo, naj jo tudi poje „naš“ g. Arko! Sicer pa želimo, naj se oglasi jih sto: le-ta nam „poslanil“ ne bo!

Več notranjskih volilcev.

(V prvo številko „Zore“) vrnila se je neljuba stvarna pomota. V članku „Slavnost slovaškega akad. društva »Tatrana« na Dunaju“ na str. 31 se nahaja — ne da bi to bil zakrivil poročevalec — neresnična vest, da niso slov. napredna akad. društva poslala „nijednega zastopnika“ k omenjeni slavnosti. Stejemo si v častno dolžnost resnici na ljubo popraviti, da so napredna društva pri onem slavnostnem večeru imela jednega zastopnika. V toliko prekliče mo drage volje tudi opazko, ki se je opirala na imenovano pomoto. — Na Dunaju, dne febr. 1895. Vredništvo „Zore“: Fr. Pavletič.

(Pacifikale.) Pasar g. J. Kregar je napravil po naročilu mestnega župnika g. Fr. Tomažiča za škofjeloško farno cerkev krassen pacifikale — križ. Umetno delo je popolno srebrno in v ognju pozlačeno, z emajli štirih evangelistov okrašeno in izdelano v gotičkem slogu.

Društva.

(Odbor Škofjeloške čitalnice) vabi uljudno k plesnemu venčku, kateri bode dne 10ega februarja 1895. l. v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude 50 kr., za neude 1 gld. Gospe in gospice proste. Pri plesu svira godba sl. c. in kr. pešpoika Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

(Vabilo k pevski veselici), katero priredi bralno društvo na Bledu v korist revnim šolarjem pri „Petranu“ dne 10. februarja t. l. — Vstopnina 40 kr.

Telegrami.

Celjska gimnazija.

Gradec, 7. januarja. V deželnem zboru je predlagal poslanec Kinzl s tovariši glede Celjske gimnazije: Svota, ki je v državnem proračunu postavljena za dvojezično gimnazijo v Celju ali za slovenske paralelke, ni v soglasju s kako kulturno potrebo. To pomenja, da so se prelomile koalicijske obljube, in to je prva posadka proti nemški jezikovni posesti. Deželni zbor naj se najodločneje ustavi, da bi se nameravani zavod ustanovil. Kakor se vidi se boj napoveduje na vsej črti.

Deželni zbori.

Inomost, 7. februarja. Deželni zbor je po deveturnem razgovoru sprejel brambovski zakon ter sklenil izročiti cesarju odreso, v kateri prosi, da naj se kar moč omejuje mej vojniki dvobojevanje, ter da se vojaštvu da prilika za nedeljsko posvečevanje.

Levov, 7. februarja. Pri glavni razpravi o deželnem zakladu priznaval je Rusin Barwinski, da je letos večina zadovoljno pritrčila opravičenim zahtevam Rusinov glede jednakopravnosti jezika. Izrazil je željo, naj Poljaki tudi v tem smislu nadaljujejo svoje delo, ker s tem se bo vtrjevala jedinstvo obeh narodnostij v deželi. Poročevalec je vzel naznanje izjavi Barwinskega ter rekel, da bi bilo lahko složno postopanje, ako bi mej Rusini sploh vladali taki spravljivi nazori, kakor jih je razvil Barwinski. Poslanec Dzieduzky je omenjal glede gospodarskih razmer, da v Galiciji prav za prav socialnega vprašanja ni. Dasi namreč so tudi v Galiciji nemaniči, vendar pravega delavskega proletarijata ni. Take misli pač le more razganjati kak — poljski grof! — Poslanec Szcepanowski povdarja, da bode treba glede pouka in omike pri šolstvu še veliko storiti.

Dunaj, 7. februarja. Cesar je dovolil, da se iz zaklada za povečanje mesta da četrt milijona goldinarjev zato, da se sezidajo cenena stanovanja za mali srednji stan in za delavce z ozirom na cesarjev jubilej. Ta svota naj bo pričetek zbirke v imenovani namen.

Dunaj, 7. februarja. Včeraj so v zboru zdravnikov odkrili kip Billrothov. Spominsko besedo je spregovoril prof. Albert.

Arco, 7. februarja. Govorice, da se je poslabšalo zdravje nadvojvode Albrehta, so neosnovane.

Berolin, 7. februarja. Državni kancelar je odgovoril na vprašanje, kdaj se bo v smislu besed cesarjevih z dne 4. februarja 1890 dala delavcem prilika, da bodo imeli delavci pri obravnavanju o delavskih razmerah svoje zastopnike, da točnega o tem ne more ničesar povedati, ker se zvezni svet o tem še ni izjavil. O pruski vladi nima dvoma, da se bo odločila v smislu cesarjevih besed. — Gledé tisočev odslovljenih delavcev v Saarbrücken-u odgovarja državni

minister Berlepsch, da so poročila pretirana in da so vsega nereda krivi socialni demokrati s svojim hujskanjem. To je navadni odgovor od strani vlade, ki prav nič ne umeva svoje socialne naloge.

Tuji.

5. februarja.

Pri **Stonu**: Burkt, Weidner, Schreitner, Goldhamer z Dunaja. — Vatovec, Epstein iz Trsta. — Globočnik iz Kranja. — Natan iz Budimpešte. — Rak iz Prage. — Zupan, Križaj iz Št. Petra. — Waizer z Reke. — Klanzig iz Gorice.

Pri **Maliču**: Honkis, Reichhold, Königstein, Hilbert, Duldner, Balke, Krovarič, Seidner, Culeman, Zeilner, Haas z Dunaja. — Fürst iz Budimpešte. — Prisinger iz Sarajeva. — Laekner iz Črnoplja. — Hing iz Rakeka. — Oberdorfer iz Pulja. — Milautz iz Kočevja. — Sremac, Jurketič, Jesimović, Matosković, Marjanović, Bogović in Weiss, tamburaši iz Mitrovice.

Pri **avstrijskem caru**: Šorl iz Osojnice. — Radeš iz Novga Mesta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
7. u. zjut.	728.6	-9.6	sl. vzh.	oblačno	2.1
6. u. pop.	727.5	-6.3	sl. svzh.	sneg	sneg
9. u. zveč.	727.2	-8.4	sl. vzh.	oblačno	
Srednja temperatura -8.1°, za 7.6° pod normalom.					

89 1

Dr. Sebastijan Elbert, stolni kanonik in knezoškofijski konzistorijalni svetovalec, naznanja v svojem in v imenu svojih starišev, svojega brata in drugih sorodnikov prežalostno vest, da je Bogu vsegamogočnemu dopadlo njegovo predrago sestro

Ivano Elbert

po dolgi in mučni bolezni, v starosti 27 let. sinoči ob 10. uri, prevideno s sv. zakramenti, v večnost poklicati.

Pogreb bode v petek, 8. t. m., popoldne ob 4^{1/4} uri iz hiše žalosti, na Stolnem trgu hiš. št. 13.

Sv. maše za ranjco se bodo darovale v stolni in v frančiškanski cerkvi.

Predraga ranjca se priporoča pobožni molitvi in blagemu spominu. N. v m. p.

V Ljubljani, dne 7. febr. 1895.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč

tudi prsni, plučni in kašljev sok

imenovan, prirejen iz planinskih zelišč in lahko razstopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri 565 15

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju, lekarnarju v Ljubljani.

Posilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradou.

Hiša na prodaj

v Žireh, vas Dobračevo št. 27.

Hiša stoji ob cesti mej Poljanami in Škofjo Loko, pripravnost je najbolj za **usnjarski obrt**, ker je v bližini obilo vode. Za hišo je obzidan studenec, okoli hiše travnik in kozolec. Hiša ima štiri sobe, klet, skedenj ali pód, hlev in tri na šine obokane prostore. Nasproti hiši so tudi njive in travniki ter drug primeren k hiši spadajoč prostor. 83 2-1
Več pové **Janez Rihar** v Gornjem Logatcu št. 4.

Izborno svojo zalogo raznovrstnih voz

kritih in nekritih

kakor tudi raznovrstnih

sanij (Schlitten)

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu trdka

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. 90 3-1

Ivan Jax

v LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13 v Tavčarjevi hiši.

Tovarniška zaloga

552 50-17 vsakovrstnih

šivalnih strojev, byciklov, tryciklov, velocipedov itd.

Ceniki zastoj in franko.

Leopold Tratnik

prej M. Schreiner,

pasar in zlatar,

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27,

priporoča prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in slav. občinstvu svojo

najstarejšo in najboljše urejeno delavnico za izdelovanje različne

cerkvene posode in orodja.

Vsakatero naročilo izvrši kar možno hitro natančno po cerkvenih pravilih in lepih vzorcih v raznih slogih. — Na željo prečast. in spošt. naročnikov pošlje načrte ali že izgotovljene predmete rad vsakomur na ogled.

Staro blago popravi, prenovi, pozlati, posrebrni in poniklja po najnižji cení. 661 52-6

Krasno in umetno izvršene predmete imam v zalogi na Sv. Petra cesti št. 23, katere naj si blagovolijo prečast. gospodje prilično ogledati.

Dunajska borza.

Dne 6. februarja.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 85 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 85 "
Avstrijska zlata renta 4%	125 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 " 55 "
Ogerska zlata renta 4%	124 " 75 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1078 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	414 " 25 "
London vista	124 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60 " 70 "
20 mark	12 " 14 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 85 1/2 "
Italijanski bankovci	46 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 84 "

Dne 5. februarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	150 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163 " — "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	199 " — "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 30 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	147 " 25 "
Dunavske vravnave srečke 5%	131 " 25 "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108 " 25 "
Posojilo goriškega mesta	111 " 25 "
4% kranjsko deželno posojilo	67 " — "
Zastavna pisma av. osr zem.-kred. banke 4%	99 " — "
Priporitetne obveznice državne železnice	230 " — "
" " južne železnice 3%	177 " 15 "
" " južne železnice 5%	130 " 75 "
" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	149 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " — "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	51 " 50 "
Ljubljanske srečke	24 " 90 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	184 " — "
Akcije Ferdinandove železn., 1000 gl. st. v.	3470 " — "
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	564 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 " 75 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	86 " — "
Montanska družba avstr. plan.	94 " 50 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 " — "
Papirnih rubljev 100	133 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni svati za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.